

**CENTRALE TUCHTCOMMISSIE DOPING
VAN DE
KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND**

1. Verloop van de procedure

De centrale tuchtcommissie doping van de KNVB, hierna te noemen "tuchtcommissie", heeft op 29 juli 2015 van het bestuur betaald voetbal een aangifte ontvangen van overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement KNVB, hierna te noemen "Dopingreglement", door de [betrokkene], lidnummer [], spelend lid van [], hierna te noemen "betrokkene".

Mr. [] heeft per brief d.d. 29 juli 2015 de tuchtcommissie bericht dat mr. [] zich namens betrokkene als advocaat stelt in een eventueel tegen betrokkene aanhangig te maken c.q. reeds aanhangig gemaakte procedure bij de tuchtcommissie.

Mr. [] heeft per e-mail d.d. 20 augustus 2015 de tuchtcommissie bericht dat betrokkene geen gebruik wil maken van zijn recht op een hoorzitting.

Mr. [] heeft per e-mail d.d. 19 september 2015 namens betrokkene een verweerschrift ingediend bij de tuchtcommissie.

De tuchtcommissie heeft op 14 oktober 2015 de schriftelijke conclusie ontvangen van de Stichting Anti Doping Autoriteit Nederland, hierna te noemen "Dopingautoriteit". De Dopingautoriteit verzoekt de tuchtcommissie hierbij als volgt te concluderen:

"13.1. Zijdens betrokkene is sprake van een overtreding van artikel 3.

13.2. Er is niet aangetoond dat zijdens betrokkene sprake was van opzet.

13.3. Betrokkene heeft niet aangetoond in aanmerking te komen voor enige strafreductie op grond van artikel 44.

13.4. Betrokkene heeft niet aangetoond in aanmerking te komen voor enige strafreductie op grond van artikel 45.

13.5. Betrokkene komt niet in aanmerking voor sanctiereductie op andere gronden.

13.6. Betrokkene dient een periode van uitsluiting te worden opgelegd van twee jaar.

13.7. Subsidiar, en alleen relevant indien en zodra betrokkene er in slaagt aan te tonen:

a. hoe de aangetroffen stof in zijn lichaam terecht is gekomen;

b. (voor de toepassing van artikel 45 lid 4) dat het belastend analyseresultaat is veroorzaakt door (de inname of de toediening van) een vervuild product,

concludeert de Dopingautoriteit dat betrokkene in aanmerking komt voor strafreductie op grond van artikel 45, doch dat zijdens betrokkene sprake is van een relatief hoge mate van schuld."

De tuchtcommissie heeft op 16 oktober 2015 de schriftelijke conclusie ontvangen van het bestuur betaald voetbal. Het bestuur betaald voetbal verzoekt de tuchtcommissie hierbij als volgt te concluderen:

"Nu zijdens de [betrokkene] sprake is van een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement dient de strafmaat te worden bepaald. Echter, het bestuur betaald voetbal is van mening dat het bepalen van de strafmaat primair een discretionaire bevoegdheid van de tuchtcommissie betreft, en in beroep van de centrale beroepscommissie doping van de KNVB, ten aanzien waarvan het bestuur betaald voetbal zich terughoudend dient op te stellen. Het bestuur betaald voetbal conformeert zich in dezen te dien aanzien -in beginsel- dan ook aan het oordeel van de tuchtcommissie."

Mr. [] heeft per e-mail d.d. 9 november 2015 namens betrokkene een aanvullend verweerschrift ingediend bij de tuchtcommissie.

De tuchtcommissie heeft op 16 november 2015 de aanvullende conclusie ontvangen van de Dopingautoriteit. De Dopingautoriteit verzoekt de tuchtcommissie hierbij als volgt te concluderen:

"Nu de [betrokkene] heeft afgezien van het laten analyseren van de door hem gebruikte voedingssupplementen, stelt de Dopingautoriteit definitief vast dat de [betrokkene] niet heeft aangetoond hoe de in zijn urinemonster aangetroffen verboden stof in zijn lichaam terecht is gekomen. De Dopingautoriteit verwijst in dit verband verder naar haar in onderhavige zaak genomen conclusie d.d. 14 oktober 2015.

De Dopingautoriteit kan zich niet vinden in de stelling dat enige aan[betrokkene] op te leggen periode van uitsluiting niet in verhouding zou staan tot de overtreding. Aan het beschermen van fair play en een schone sportbeoefening wordt grote waarde gehecht. De aan dopingovertredingen gekoppelde sancties worden daarom, zowel binnen als buiten de sport, als proportioneel gezien."

De tuchtcommissie heeft op 19 november 2015 de aanvullende conclusie ontvangen van het bestuur betaald voetbal. Het bestuur betaald voetbal verzoekt de tuchtcommissie hierbij als volgt te concluderen:

"De conclusie van het bestuur betaald voetbal, zoals bericht per brief d.d. 16 oktober 2015 aan de tuchtcommissie, blijft ongewijzigd, te weten dat sprake is van een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement KNVB door de [betrokkene]

Ter zake van de strafmaat verwijst het bestuur betaald voetbal naar zijn schrijven d.d. 16 oktober 2015."

2. Bevoegdheid van de tuchtcommissie

De tuchtcommissie is bevoegd van het onderhavige geschil kennis te nemen (artikel 9 Statuten KNVB juncto artikel 3 Reglement Centrale Tuchtrechtspraak Doping KNVB juncto artikel 1 onder 48 Dopingreglement).

3. Verweer

Betrokkene heeft het volgende verweer gevoerd:

- teneinde in de zomer van 201 in aanmerking te komen voor contractverlenging heeft betrokkene flink moeten afvallen. Betrokkene heeft destijds door middel van de inschakeling van een personal trainer zijn gewicht weten te verlagen. Na twee weken trainen heeft betrokkene een contract getekend bij . Dit contract voor bepaalde tijd loopt in de zomer van 201 (na afloop van het seizoen 201 -201) af;
- om het gewenste gewicht te behouden is betrokkene gedurende het seizoen 201 -201 voedingssupplementen gaan gebruiken. Het betreft: vitaminepillen 'Multi A tot Z' en 'Vitamine B' van de winkel Action, 'Multi alles in 1' van Albert Heijn, alsmede shakes van het merk 'Herbalife';
- betrokkene is voornoemde voedingssupplementen gaan gebruiken zonder zich te hebben gerealiseerd dat zij verboden stoffen kunnen bevatten;
- de aangetroffen stof moet in een vervuild/verontreinigd voedingssupplement hebben gezeten. Betrokkene is druk doende dit nader uit te (laten) zoeken;
- van zijn kant is geen sprake geweest van opzet;
- van zijn kant is sprake van geen schuld of nalatigheid, omdat betrokkene niet wist of vermoedde, en met de grootst mogelijke voorzichtigheid redelijkerwijs niet had kunnen weten of vermoeden, dat betrokkene (a) de verboden stof had gebruikt, ingenomen of had toegediend gekregen, dan wel (b) daarmee een dopingovertreding beging;
- van zijn kant is sprake van geen aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid, omdat betrokkene, hoewel betrokkene (i) zich ervan bewust was dat betrokkene zelf verantwoordelijk is voor hetgeen betrokkene gebruikt of inneemt, en (ii) bekend dient te zijn met de risico's inzake het gebruik, nooit heeft geweten dat de door hem gebruikte voedingssupplementen verboden stoffen (kunnen) bevatten en dat er überhaupt risico's verbonden zouden zijn aan het gebruik van voedingssupplementen.

Betrokkene heeft het volgende aanvullende verweer gevoerd:

- enige periode van uitsluiting is funest voor de carrière van betrokkene en staat niet in verhouding tot de geconstateerde overtreding.

4. Bewezenverklaring

De aanwezigheid van een verboden stof en/of een verboden methode, de afbraakproducten daarvan en/of markers in een monster van een aangeslotene vormt een dopingovertreding (artikel 3 lid 1 Dopingreglement).

Een aangeslotene is een natuurlijk of rechtspersoon die is gebonden aan de statuten, reglementen en besluiten van de KNVB, dan wel van een bij de KNVB aangesloten rechtspersoon (artikel 1 lid 1 Dopingreglement). Betrokkene is lid van de KNVB sectie betaald voetbal. Als lid van de KNVB is betrokkene verplicht om de Statuten en reglementen van de KNVB, de besluiten van haar organen, alsmede de door het bondsbestuur en/of de sectiebesturen van toepassing verklaarde wedstrijdregels, spelregels zoals vastgesteld door de International Football Association Board (IFAB) daaronder begrepen, na te leven (artikel 7 lid 1 onder a. Statuten KNVB).

Betrokkene is naar aanleiding van een binnen wedstrijdverband uitgevoerde dopingcontrole op 8 mei 2015 positief bevonden op de stof furosemide. De aangetroffen stof is volgens de dopinglijst een specifieke stof. Voor furosemide geldt geen grenswaarde.

Aangezien betrokkene niet beschikt over een geldige dispensatie in de zin van het Dopingreglement en/of de International Standard for Therapeutic Use Exemptions (ISTUE), is artikel 3 lid 5 van het Dopingreglement in casu niet van toepassing.

Het is de persoonlijke plicht van elke aangeslotene ervoor te zorgen dat geen verboden stoffen, verboden methoden, afbraakproducten daarvan en/of markers in zijn lichaam binnenkomen. Aangeslotenen zijn verantwoordelijk voor alle verboden stoffen, verboden methoden, de afbraakproducten daarvan en/of markers, die worden aangetroffen in hun monsters. Dientengevolge hoeft geen opzet, schuld, nalatigheid van of bewust gebruik zijdens een aangeslotene te worden aangetoond om een overtreding inzake artikel 3 te kunnen vaststellen (artikel 3 lid 7 Dopingreglement).

Artikel 34 lid 1 van het Dopingreglement bepaalt dat feiten die verband houden met overtredingen van het Dopingreglement bewezen kunnen worden met elk betrouwbaar middel.

De door WADA geaccrediteerde laboratoria worden verondersteld de analyse van monsters en de bewaarprocedures te hebben uitgevoerd in overeenstemming met de ISL. De betrokkene kan deze veronderstelling weerleggen door aan te tonen dat (i) een afwijking van deze International Standard heeft plaatsgevonden, die (ii) redelijkerwijs het belastende analyseresultaat of de feitelijke basis voor de dopingovertreding kan hebben veroorzaakt (artikel 34 lid 2 Dopingreglement).

Aangezien betrokkene de controleresultaten niet heeft betwist, concludeert de tuchtcommissie dat betrokkene geen afwijking van enige International Standard heeft aangetoond. Als in een dopingzaak de betrokkene geen afwijking van enige International Standard heeft aangetoond vormt de positieve uitslag betrouwbaar en onomstotelijk bewijs dat sprake is van een dopingovertreding (artikel 34 lid 5 Dopingreglement).

Op basis van het voorgaande acht de tuchtcommissie bewezen dat zijdens betrokkene sprake is van een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.

5. Bewijsmiddelen

De tuchtcommissie grondt de bewezenverklaring op de volgende bewijsmiddelen:

- het statusrapport van urinemonster van betrokkene;
- de dopinglijst, geldig vanaf 1 januari 2015;
- de conclusie van de Dopingautoriteit d.d. 14 oktober 2015 ter zake van betrokkene;
- de aanvullende conclusie van de Dopingautoriteit d.d. 16 november ter zake van betrokkene.

6. Strafmaat

In artikel 37 lid 1 van het Dopingreglement is navolgende bepaald.

Artikel 37 – Sanctie overtreding artikelen 3, 4 en 8

1. *Behoudens een eventuele reductie of opschorting van de sanctie overeenkomstig de artikelen 44 tot en met 49, bedraagt de periode van uitsluiting voor een eerste overtreding van artikel 3, artikel 4 of artikel 8:*
 - a. *vier jaar indien de dopingovertreding geen verband houdt met een specifieke stof, tenzij de betrokkene kan aantonen dat bij het begaan van de dopingovertreding van zijn kant geen sprake was van opzet;*
 - b. *vier jaar indien de dopingovertreding verband houdt met een specifieke stof en de ADO kan aantonen dat bij het begaan van de dopingovertreding van zijn kant geen sprake was van opzet.*

(...)

Artikel 37 lid 1 sub b van het Dopingreglement stelt dat de sanctie vier jaar bedraagt, als wordt aangetoond dat geen sprake is van opzet. Zoals aangegeven door de Dopingautoriteit betreft dit echter een kennelijke verschrijving. Immers:

- a. het uitgangspunt van het Dopingreglement is dat als bij het begaan van een overtreding sprake is van opzet, een zwaardere sanctie wordt opgelegd. Uit dit uitgangspunt vloeit direct al voort, dat als geen sprake is van opzet een minder zware sanctie wordt opgelegd. Deze systematiek wordt bevestigd in artikel 45 lid 12 en artikel 45 lid 13 van het Dopingreglement. Verder vloeit uit artikel 45 lid 11 sub b van het Dopingreglement voort dat indien geen opzet kan worden aangetoond, de maximale straf twee jaar uitsluiting is (en niet vier jaar, zoals artikel 37 lid 1 sub b van het Dopingreglement abusievelijk stelt); en
- b. de regel dat bij het ontbreken van opzet een periode van uitsluiting geldt van vier jaar is niet in lijn met de opzet van de vigerende World Anti-Doping Code, hierna te noemen "Code", waarop het Dopingreglement is gebaseerd. De Code bepaalt namelijk dat de sanctie bij het ontbreken van opzet niet vier maar twee jaar bedraagt. Dit blijkt uit artikel 10.2.2 van de Code: *If Article 10.2.1 does not apply, the period of Ineligibility shall be two years.*

De tuchtcommissie stelt vast dat de door de Dopingautoriteit voorgestelde lezing van artikel 37 lid 1 sub b. van het Dopingreglement in het voordeel van betrokkene is. De bewijslast om aan te tonen dat sprake is geweest van opzet rust op basis van deze lezing namelijk op de Dopingautoriteit, met het gevolg dat er in beginsel slechts een periode van uitsluiting van twee jaar kan worden opgelegd wanneer de Dopingautoriteit hierin niet zou slagen.

6.1. Opzet

Artikel 37 lid 1 sub b. van het Dopingreglement bepaalt dat bij specifieke stoffen de ADO, in dit geval de Dopingautoriteit, dient aan te tonen dat zijdens betrokkene sprake was van opzet. Of de ADO slaagt in het aantonen van de aanwezigheid van opzet, is bepalend voor de strafmaat.

In artikel 38 lid 1 van het Dopingreglement is het navolgende bepaald.

Artikel 38 – Opzet voor de toepassing van artikel 37 en artikel 45 lid 6 sub b

1. *Voor de toepassing van artikel 37 en artikel 45 lid 6 sub a heeft de term 'opzet' betrekking op de intentie om vals te spelen. Van opzet kan dientengevolge alleen sprake zijn indien voldaan is aan de volgende vereisten:*
 - a. *zijdens de betrokkene is sprake van een of meer handelingen waarvan hij wist dat ze een dopingovertreding vormden; en/of*
 - b. *zijdens de betrokkene is sprake van een of meer handelingen waarvan de betrokkene wist dat een aanzienlijk risico bestond dat zij (i) een dopingovertreding zouden kunnen vormen of (ii) een dopingovertreding tot gevolg zouden kunnen hebben, en de betrokkene heeft dat risico evident genegeerd.*

(...)

De Code bepaalt inzake opzet in artikel 10.2.3 als volgt:

As used in Articles 10.2 and 10.3, the term "intentional" is meant to identify those Athletes who cheat. The term, therefore, requires that the Athlete or other Person engaged in conduct which he or she knew constituted an anti-doping rule violation or knew that there was a significant risk that the conduct might constitute or result in an anti-doping rule violation and manifestly disregarded that risk.

Om sprake te laten zijn van opzet dient derhalve aan ten minste een van de in artikel 38 lid 1 van het Dopingreglement genoemde voorwaarden te zijn voldaan.

De Dopingautoriteit stelt in haar conclusie vast dat zijdens betrokkene geen sprake was van opzet in de zin van artikel 38 van het Dopingreglement.

Aangezien de Dopingautoriteit, noch het bestuur betaald voetbal, bewijs hebben geleverd dat betrokkene de overtreding opzettelijk heeft begaan, komt de tuchtcommissie tot de conclusie dat de periode van uitsluiting in beginsel twee jaar zal bedragen. Vervolgens luidt de vraag of betrokkene in aanmerking komt voor reductie van de periode van uitsluiting van twee jaar.

6.2. Schuld of nalatigheid

In artikel 44 lid 1 van het Dopingreglement is navolgende bepaald.

Artikel 44 – Geen schuld of nalatigheid

1. *Er is geen sprake van schuld of nalatigheid indien de betrokkene heeft aangetoond dat hij niet wist of vermoedde, en zelfs met de grootst mogelijke voorzichtigheid niet redelijkerwijs had kunnen weten of vermoeden, dat hij:*

- a. *de verboden stof en/of verboden methode had gebruikt, ingenomen of had toegediend gekregen; of*
- b. *een dopingovertreding beging.*

(...)

Indien de dopingovertreding een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement betreft, geldt als aanvullende eis dat alleen sprake kan zijn van geen schuld of nalatigheid, als de betrokkene heeft aangetoond hoe de verboden stof en/of de verboden methode in zijn lichaam is terechtgekomen (artikel 44 lid 2 Dopingreglement).

Het onderhavige geval betreft een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement. Derhalve dient betrokkene, teneinde in aanmerking te komen voor de toepassing van artikel 44 van het Dopingreglement, te voldoen aan de vereisten zoals deze zijn opgenomen in artikel 44 lid 1 en artikel 44 lid 2 van het Dopingreglement.

De door betrokkene geponeerde theorie in het verweerschrift bestaat uit:

- i. een opsomming van de voedingssupplementen die hij stelt te hebben gebruikt;
- ii. de stelling dat de aangetroffen stof in een vervuild/verontreinigd voedingssupplement moet hebben gezeten; en
- iii. de mededeling dat hij druk doende is de beweerdelijke verontreiniging van de door hem gebruikte voedingssupplementen nader uit te (laten) zoeken.

De mogelijkheid dat voedingssupplementen bedoeld of onbedoeld dopinggeduide stoffen bevatten zonder dat deze stoffen op het etiket worden vermeld, is alom bekend en erkend in het Dopingreglement (artikel 45 lid 4 juncto artikel 1 onder 55 Dopingreglement). De Dopingautoriteit merkt in dit verband echter op dat zij niet bekend is met voorbeelden dat de aangetroffen stof (furosemide) in reguliere *over the counter* voedingssupplementen is aangetroffen.

Uit het aanvullend verweerschrift blijkt dat betrokkene door redenen van financiële aard heeft moeten afzien van het (laten) onderzoeken van de door hem geslikte voedingssupplementen in een WADA-geaccrediteerd laboratorium.

Nu betrokkene in het geheel geen bewijs heeft overgelegd dat zijn theorie omtrent de vraag hoe de aangetroffen stof in zijn lichaam is gekomen ondersteunt, kan worden geconcludeerd dat betrokkene niet heeft aangetoond hoe de aangetroffen stof in zijn lichaam is terechtgekomen.

Voor het aannemen van geen schuld of nalatigheid heeft het panel van de Court of Arbitration for Sport, hierna te noemen "CAS", in de zaak tussen de World Anti-Doping Agency, hierna te noemen "WADA", en Lauris Daiders, Jānis Daiders en FIM¹ geoordeeld dat het enkel poneren van een theorie niet voldoende is:

¹ CAS 2014/A/3615 WADA v. Lauris Daiders, Jānis Daiders & FIM, § 56

"The resolution of the issue which arises at the first stage depends upon the answer to a simple question: has the person charged established what the source is? Mere assertion as to what the source is, without any supporting evidence, will be insufficient. Previous CAS panels have expressed the conclusion that merely raising unverified hypotheses or mere speculations as to how the substance entered an athlete's body will not be adequate to meet the threshold as set forth in Article 10.5.1 and 10.5.2 of the WADAC (and its corresponding federation's anti-doping regulations) (...).

De tuchtcommissie concludeert derhalve dat betrokkene niet heeft aangetoond hoe de aangetroffen stof in zijn lichaam is terechtgekomen. Daarmee heeft betrokkene niet voldaan aan het ingangscriterium voor de toepassing van artikel 44 van het Dopingreglement.

De tuchtcommissie stelt vast dat betrokkene niet in aanmerking komt voor strafreductie op grond van artikel 44 van het Dopingreglement.

6.3. Aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid

In artikel 45 lid 11 van het Dopingreglement is navolgende bepaald.

Artikel 45 - Geen aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid

(...)

11. Als de KNVB, de Dopingautoriteit en/of een andere ADO bij een overtreding van artikel 3, 4 en artikel 8 inzake een specifieke stof, niet heeft aangetoond dat tijdens de betrokkene sprake was van opzet:

- a. kan artikel 45 worden toegepast, doch alleen als de betrokkene kan aantonen in aanmerking te komen voor sanctiereductie op grond van artikel 45; en
- b. is de sanctie ten minste een berisping en maximaal een periode van uitsluiting van twee jaar, afhankelijk van de mate van schuld tijdens betrokkene. Hierbij geldt dat sanctiereductie alleen mogelijk is als (i) de betrokkene heeft aangetoond dat van zijn kant sprake is van geen aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid, en (ii) de betrokkene heeft voldaan aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 45 lid 3, artikel 45 lid 4 of artikel 45 lid 5. Indien de betrokkene niet aan deze voorwaarden kan voldoen, bedraagt de periode van uitsluiting twee jaar, tenzij artikel 46, artikel 47 en/of artikel 48 wordt toegepast.

Er is geen sprake van een aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid indien de betrokkene heeft aangetoond dat zijn schuld of nalatigheid, naar de omstandigheden van het geval en rekening houdend met de criteria zoals genoemd in artikel 44 lid 1, niet significant was in relatie tot de dopingovertreding (artikel 45 lid 1 Dopingreglement).

Indien de dopingovertreding een overtreding van artikel 3 betreft, geldt als aanvullende eis dat alleen sprake kan zijn van geen aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid, als de betrokkene heeft aangetoond hoe de verboden stof en/of de verboden methode in zijn lichaam is terechtgekomen (artikel 45 lid 2 Dopingreglement).

Het onderhavige geval betreft een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement. Derhalve dient betrokkene, teneinde in aanmerking te komen voor de toepassing van artikel 45, te voldoen aan de vereisten zoals deze zijn opgenomen in artikel 45 lid 1 en artikel 45 lid 2 van het Dopingreglement.

De tuchtcommissie heeft reeds geconcludeerd dat betrokkene niet heeft aangetoond hoe de aangetroffen stof in zijn lichaam is terechtgekomen. Daarmee heeft betrokkene niet voldaan aan het ingangscriterium voor de toepassing van artikel 45 van het Dopingreglement.

De tuchtcommissie stelt vast dat betrokkene niet in aanmerking komt voor strafreductie op grond van artikel 45 van het Dopingreglement.

6.4. Andere gronden voor sanctiereductie

De tuchtcommissie constateert dat betrokkene niet in aanmerking komt voor andere gronden voor sanctiereductie, zoals deze zijn opgenomen in artikel 46 (substantiële ondersteuning), artikel 47 (bekentenis voorafgaand aan dopingzaak) en artikel 48 (bekentenis na kennisgeving) van het Dopingreglement.

6.5. Conclusie

De tuchtcommissie acht bewezen dat zijdens betrokkene sprake is van een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement. Er is door de Dopingautoriteit niet aangetoond dat zijdens betrokkene sprake was van opzet. Betrokkene heeft niet aangetoond in aanmerking te komen voor enige strafreductie op grond van het Dopingreglement. Derhalve wordt betrokkene een periode van uitsluiting opgelegd van twee jaar.

7. Beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld.

Het bewezenverklaarde is strafbaar, zoals onder 4. omschreven.

Betrokkene is ter zake van evenvermelde overtreding strafbaar.

Betrokkene wordt dientengevolge, met ingang van 28 december 2015, uitgesloten voor een periode van twee jaar.

Vorengaande brengt met zich dat betrokkene gedurende deze periode aan geen enkele wedstrijd, competitie, evenement of andere activiteit mag deelnemen, in geen enkele hoedanigheid mag acteren of participeren binnen de KNVB (noch enige bij de KNVB aangesloten vereniging, betaaldvoetbalorganisatie, gezamenlijke jeugdopleiding of andere rechtspersoon), noch enige (financiële) vergoedingen, zoals is bedoeld in het Dopingreglement, mag ontvangen.

Aldus beslist op 28 december 2015 door mr. M.P. Nan, voorzitter, mr. M.I. van Dijk en dr. P.A. Verstappen, leden, bijgestaan door mr. R. Spierenburg, secretaris.